

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם י"ח תַּמוּז:

סֵדֶר לְקוּפְיֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

וּמִשָּׁה רַבְּנוּ זָכָה לְסוּד חֲנֻכָּה, עַל־יְדֵי שְׁמֹסֵר נִפְשׁוּ בְּשָׁבִיל יִשְׂרָאֵל וְנָתַן לְבוֹ עֲלֵיהֶם לְהִסְתַּכֵּל בְּצָרְתָם, כִּי הוּא הָיָה רַחֲמָן וּמִנְהִיג אֲמַתֵּי כַּנ"ל. וְעָקֹר צָרַת יִשְׂרָאֵל הוּא הַמִּשָּׂא שֶׁל עוֹזְנוֹת, חֶם וְשָׁלוֹם, כַּנ"ל, וְעַל־כֵּן בִּקְשׁ עֲלֵיהֶם סְלַח נָא כַּנ"ל, וְעַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשֶׂה בְּחִינַת חֲנֻכָּה, בְּחִינַת חֲנֻכַּת־הַבַּיִת, שְׁבֻזָּה תָלוּי תִקּוּן כָּל הַבְּחִינּוֹת הַנ"ל, כַּנ"ל.

וְזָהוּ חֲנוּכָּה – חֲנוּכ"ה (תְּקוּ"ז תי" י"ג), הֵינּוּ כ"ה בְּכִסְלוֹ. כַּסְלִיו (עֵין בַּסֵּפֶר גַּט פֶּשׁוּט סִימָן קָכוּ שֶׁכֵּן הוּא הַגִּירָסָא בַתְּרַגּוּם) הוּא אוֹתֵיּוֹת: "וַיֵּרָא יְיָ כִּי סָר לְרֵאזוֹת" (שְׁמוֹת ג) כִּי מִשָּׁה רַבְּנוּ נָתַן לְבוֹ לְהִסְתַּכֵּל בְּצָרְתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וְזָהוּ: 'כִּי סָר לְרֵאזוֹת' – לְשׁוֹן סָר וְזָעַף' (מְלָכִים־א כ"א) (וְעֵין מ"ר שְׁמוֹת פ"ב) וְעָקֹר צָרְתָן הוּא הַמִּשָּׂא שֶׁל עוֹזְנוֹת, חֶם וְשָׁלוֹם, כַּנ"ל. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׂרָאָה, שֶׁהוּא נוֹתֵן לְבוֹ עַל זֶה, קָרָאוּ אֵלָיו וַיֹּאמֶר: "מִשָּׁה מִשָּׁה, וַיֹּאמֶר הַנְּנִי" – 'הַנְּנִי לְכַהֲנָה, הַנְּנִי לְמַלְכוּת'. כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה (מִדְרַשׁ־רַבָּה, שְׁמוֹת, פָּרָשָׁה ב). 'הַנְּנִי לְכַהֲנָה' – זֶה בְּחִינַת חֲנֻכַּת־הַבַּיִת, כִּי מִשָּׁה שְׁמִשׁ בְּשַׁבְעַת יְמֵי הַמַּלּוּאִים, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (תְּהִלִּים צ"ט): "מִשָּׁה וְאַתְרוֹן בְּכַהֲנָיו" (זְבָחִים ק"ב). גַּם כִּהֵן הוּא בְּחִינַת כְּלָלִיּוֹת בֵּין וְתַלְמִיד, כִּי בְּכִהֵן נֶאֱמַר (וַיִּקְרָא י'): "לְהוֹרֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" 'לְהוֹרֹת' – לְשׁוֹן הוֹרָאָה זֶה בְּחִינַת תַּלְמִיד. גַּם לְהוֹרֹת – לְשׁוֹן הֶרְיוֹן, בְּחִינַת בֵּן. 'הַנְּנִי לְמַלְכוּת' – זֶה בְּחִינַת מַלְכוּת הַנ"ל, שֶׁעַל־יְדֵוּ נִמְשָׁךְ הַפְּרָנְסָה, שֶׁכֵּן נִתְגַּלָּה אוֹר הַפְּנִיִם כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית י"ד): "וּמִלְכֵי צֶדֶק מְלֹךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לָחֶם וַיִּיז, וְהוּא כִהֵן לְאֵל עֲלִיוֹן".

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'סמו - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

'מלכי צדק מלך שלם' - זה בחינת מלכות. 'הוציא לחם ויין' -
הינו בחינת פרנסה, שנמשך על ידי המלכות הנ"ל. 'והוא כהן' -
זה בחינת כהנהגה הנ"ל, שהוא בחינת כליות בן ותלמיד, שמשם
נמשך הפרנסה על ידי המלכות, כנ"ל:

יב וזה בחינת מזג הראה; כשהראה היא במזג השוה, היא
כלולה מכל הבחינות הנ"ל. כי הראה היא מאירת
עינים, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (חלין מט) - זה בחינת
תלמיד, שהשגתו בחינת: "ואראה את ה'". גם על ידי הראה בא
שנה (כמבאר [במ"א] לעיל בסימן ה) - זה בחינת השגת הבן, שהשגתו
בחינת מה, בחינת: מה חמית וכו', שזהו בחינת שנה, בחינת
(ישעיה ס"ד): "עין לא ראתה אלקים זולתך". ורוח החיים שבתוך
הראה זה בחינת מקיפים הנ"ל, בחינת (קהלת א): "סובב סובב
הולך הרוח", בחינת (איוב ד): "ורוח על פני יחלף", בחינת אור
הפנים.

וכשה שמנים של הראה הם במזג השוה, על ידי זה מאיר
אור הפנים, בבחינת: "להצחיל פנים
משמן", הינו על ידי השמנים של הראה מאיר אור הפנים בחינת
מקיפים. והידיים הנ"ל שיש בהם החכמה כנ"ל, בהם נתגלה אור
הפנים בחינת מקיפים, שהם בחינת הארת הרצון, בבחינת:
"פותח את ידך" וכו', כנ"ל. וזהו בחינת חתך, שהוא סופי תבות
של פותח את ידך, שהוא השם של הפרנסה, כמובא. חתך
שתי פעמים רוח, הינו שבאלו הידיים הנ"ל נתגלה בחינת
המקיפים, שהם בחינת: "סובב סובב הולך הרוח", בחינת: "ורוח
על פני יחלף", כנ"ל. וזה בחינת (יחזקאל י): "וידוי אדם מתחת
כנפיהם" - זה בחינת כנפי הראה ששם סובב הרוח, בחינת

מְקִיפִים, שְׁמִשָּׁם נִמְשָׁךְ בְּחִינַת הָאֶרֶת הַיָּדִים כַּנ"ל:

וְזֶה בְּחִינַת: "רוּחַ אִישׁ יִכְלֹל מַחְלָחוּ" (מְשָׁלִי י"ח). 'רוּחַ אִישׁ' – זֶה בְּחִינַת רוּח־הַחַיִּים הַנ"ל, שֶׁהוּא בְּחִינַת: "סוֹבֵב סוֹבֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ", בְּחִינַת מְקִיפִים שְׁמִשָּׁם נִמְשָׁךְ פְּרָנְסָה וְכִלְכָּלָהּ, בְּחִינַת: יִכְלֹל וְכוּ' כַּנ"ל:

יג. וְעַל-כֵּן בְּשִׁמְעֵינִים וּמַדְבְּרִים מֵאִיזָה חֲדוּשׁ, שֶׁחֲדֵשׁ הַחֲכָם שֶׁבְּדוֹר, אֲזַי נוֹפֵל יִרְאָה עַל זֶה שֶׁמַּדְבֵּר וּמַעֲיִן בְּהַחֲדוּשׁ. כִּי בְּשִׁחֻזְרִים אֶת הַחֲדוּשׁ, אֲזַי נִתְעוֹרֵר וְנִתְגַּלָּה יָם הַחֲכָמָה, שְׁמִשָּׁם מְקַבֵּל הַמְּלָכוּת אֶת הַפְּרָנְסָה, וְאֲזַי בָּא בְּחִינַת הַמְּלָכוּת לְהַמְשִׁיךְ פְּרָנְסָה. וְעַקֵּר הִירְאָה הִיא בְּמְלָכוּת, כִּי מְלָכוּת הִיא מְקוֹר הִירְאָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ (אָבוֹת פָּרָק ג'): 'אֵלְמָלָא מוֹרְאָה שֶׁל מְלָכוּת'. וְאֲזַי נִתְעוֹרֵר הִירְאָה שֶׁל הַחֲכָם שֶׁחֲדֵשׁ זֶה הַחֲדוּשׁ, כִּי הַכֹּל תָּלוּי בִירְאָה, כִּי צָרִיךְ שִׁיחִיָּה לוֹ יִרְאָה, כִּדִּי שִׁיחִיּוֹ דְּבָרָיו נִשְׁמָעִין, וְכִדִּי שִׁיחִיּוֹ דְּבָרָיו כַּנ"ל. וְעַל-כֵּן בְּשִׁחֻזְרִים-אֶת הַחֲדוּשׁ, שֶׁאֲזַי בָּא בְּחִינַת הַמְּלָכוּת לְקַבֵּל מִשָּׁם פְּרָנְסָה, וּמְלָכוּת הוּא בְּחִינַת יִרְאָה כַּנ"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְעוֹרֵר יִרְאָה שֶׁל הַחֲכָם הַנ"ל, עַל-כֵּן נוֹפֵל יִרְאָה עַל זֶה שֶׁמַּעֲיִן בְּהַחֲדוּשׁ:

וְזֶה פְּרוּשׁ: מִנְּשִׂיָה בְּתִי אֶלְעֵזֶר וְתִי יְחִשְׁעֵי שְׁחֻזְרֵי פִּנְיָן בְּבִינָה וְחֵה רַבִּי אֶלְעֵזֶר יִשָּׁה וְתִי יְחִשְׁעֵי נִעְוָה נִתְעוֹרֵר רַבִּי יְחִשְׁעֵי וְנִעְוָה רַבִּי אֶלְעֵזֶר. אָבִי לֹ: מַה זֶה יְחִשְׁעֵי כְּפִי מַה נִּתְעוֹרֵר. אָבִי לֹ: מַה וְחֵה רַבִּי רַבִּי אָבִי לֹ: שְׂבִי עֵתוֹ עַל לְחֵת רַבִּי שְׂבִי עֵתוֹ כְּבִינָה שָׂדִי" (בְּבִיאַתְרָא עַד):

רַבִּי אֶלְעֵזֶר וְרַבִּי יְחִשְׁעֵי – זֶה בְּחִינַת בֵּן וְתַלְמִיד. רַבִּי אֶלְעֵזֶר – זֶה בְּחִינַת בֵּן, שֶׁהַשְּׂגָתוֹ בְּחִינַת מַה בְּחִינַת:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

לְזַמַּח – לְזַמַּר מִזֶּה רִנְיָת זִיגִי לְ"צַדִּיק צַדִּיק מִקֻּוּה שִׁדְדָה לְאַחַד מִסִּפְרֵי רַבְנֵנוּ יִהְיֶה תִיקוּן לְכַל" –
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאַנְחָה" שֶׁעִי יִשִּׁיבֵת תִיקוּן הַמִּידוֹת –

מָה חֲמִית וְכוּ', בְּחִינַת: 'כִּי לֹא יֵרְאֵנִי הָאָדָם', בְּחִינַת: "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זֹלָתְךָ" וְכוּ' כַּפֵּ"ל. וְזֶה בְּחִינַת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, כִּי אֱלִיעֶזֶר – רָאִישֵׁי־תְבוֹת: עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה וְכוּ', שְׁזֵה בְּחִינַת בֶּן כַּפֵּ"ל. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ – זֶה בְּחִינַת תַּלְמִיד, שֶׁהִשְׁגָּתוֹ הוּא בְּחִינַת 'מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ', בְּחִינַת: "וְאַרְאֶה אֶת ה'", שְׁזֵהוּ בְּחִינַת הַהִשְׁגָּה שֶׁל דָּרִי מִטָּה, שְׁצָרִיד לְעוֹרְרָם וְלִהְקִיצָם, שֶׁלֹּא יִתְיַאֲשׁוּ עֲצָמָן כַּפֵּ"ל, בְּבְחִינַת: "הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֲפָר" וְלִהְרָאוֹת לָהֶם כִּי 'מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ'. וְזֶה בְּחִינַת רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, כִּי יְהוֹשֻׁעַ הוּא רָאִישֵׁי־תְבוֹת: "יִחְיוּ מִתִּיד נִבְלָתִי יְקוּמוּן הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֲפָר". וּמִשָּׁה רַבְּנֵנוּ שֶׁהוּא בְּחִינַת חֲכָם הַדּוֹר, שֶׁהוּא מְאִיר בְּבֵן וְתַלְמִיד כַּפֵּ"ל, עַל־כֵּן הָיָה לוֹ בֶּן שֶׁהָיָה שְׁמוֹ אֱלִיעֶזֶר וְתַלְמִיד שְׁשֻׁמוֹ יְהוֹשֻׁעַ. כִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן מִשָּׁה הוּא בְּחִינַת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל הַכַּפֵּ"ל, כַּמּוּבָא בַּמְדָּרָשׁ (בַּמְדָּבָר, פְּרָשָׁה י"ט) עַל פְּסוּק: "וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר" – הָאֶחָד הַמִּיחָד. כִּי מִשָּׁה רַבְּנֵנוּ בִקֵּשׁ עַל זֶה, שֶׁיְהִי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מִיּוֹצְאֵי חֲלָצִיו, וְנִתְקַיֵּם כֵּן: וְזֶה: מַעֲשֶׂה בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְכוּ'. מַעֲשֶׂה הוּא מָה שֶׁ"ע, כַּמּוּבָא בְּכַתְבֵּים, הֵינּוּ בְּחִינַת מְקִיפִים הַכַּפֵּ"ל, שֶׁהֵם בְּחִינַת שֶׁ"ע נְהוֹרִין שֶׁל אוֹר הַפָּנִים, בְּחִינַת מָה כַּפֵּ"ל. וְזֶה: שֶׁהָיוּ בָּאֵין בְּסִפִּינָה, הֵינּוּ שְׂרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, שֶׁהֵם בְּחִינַת בֶּן וְתַלְמִיד, הָיוּ מְהֻלְכִין בָּיָם הַחֲכָמָה, שְׁשֻׁם מִתְגַּלִּין אוֹרוֹת הַמְקִיפִים.

סִדְרָה קִיצוֹר לְקוֹטֵי מִזֶּה רִנְיָת הַיּוֹמִי:

יב יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשׁ לְפִי גִדְל רֹחַנִיּוֹתָם וְדִקּוֹתָם אֵין יְכוּלִין לְשָׂא עֲלֵיהֶם הַמִּשָּׂא שֶׁל עוֹזְנוֹת אֶפְלוֹ יוֹם אֶחָד. בְּשִׁבִיל זֶה צָרִיד לָהֶם הַבֵּית־הַמְקֻדָּשׁ. כִּי הַתְּמִיד שֶׁל שַׁחַר הָיָה מְכַפֵּר עַל עוֹזְנוֹת שֶׁל

לילה והתמיד של בין הערבים היה מכפר על עוונות של יום. ובשביל זה היה משה רבנו עליו השלום מוסר נפשו בשביל ישראל לבקש מהשם יתברך שיסלח להם עוונותיהם. כי ידע שאי אפשר לישראל לשא כלל המשאוי של עוונות אפלו יום אחד. ועל כן מי שנכשל חס ושלום באיזה עוון צריך לעשות תשובה ולבקש סליחה וכפרה מהשם יתברך. כי העוון הוא משאוי כבוד לנפש ישראל אשר אי אפשר לשא משא כזאת אפלו יום אחד:

סדר ימי פולחן ר"ת ה'תשנ"ב:

כ יום כ"ד טבת תקפ"ב נסעתי מביתי לאומאן ולא היו עגלות מצויות מחמת קלקול הדרך והכרחתי לשכור עגלה רק להיסין, ותכף ששכרתי העגלה נעשה רוח סערה גדולה עם שלג גדול (שקורין זאוורעכע) והיה לבי חלוק מאד אם לנסע והשם יתברך עזרני לנסע, ונסעתי בעת הרוח סערה הגדולה והכרחתי לזון בכפר אחד ושם היה המוכסן שכור גדול מאד אבל קבל אותנו בסבר פנים יפות, ועשה סעודה עבורנו והפליג לדבר בשכרותו מיקרת חשיבות קדשת ישראל ומאם מאד להתלוצץ מאד מאמונתם של העכו"ם ואצל השלחן ישבו אנשי היסין ושבח בפניהם את אדוננו מורנו ורבנו זכרוננו לברכה ואנשיו, ושפח אותי קצת על ידי שכרותו ודבריו (וזה ידוע לנו שעקר התחזקות בפרט התחזקות שלי הוא רק על ידי שמחה) משם נסעתי ביום ששי בבקר השכם להיסין והיה בדעתי לשכור משם עגלה לטפליק לשבות שם שבת קדש אך מגדל השלג ושאר טעמים נתעכבתי שם בהיסין והייתי שם משובתי שבת קדש, והתפללתי בבית המדרש ותהלה לאל היה לי נחת קצת באותו שבת, כי היו קצת

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

לְזַמַּן מַזְמַן רַבִּי לְעֵינֵי מַקְוֵה שִׁדְּךָ לְעֵינֵי מַקְוֵה שִׁדְּךָ מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל יוֹם
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנִיחָה" שְׁעֵי יוֹשֵׁבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

אֲנָשִׁים אֲצִלִּי וְדַבַּרְתִּי עִמָּהֶם מִתּוֹרָתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה
בְּיוֹם רֵאשׁוֹן אֲכַלְתִּי שָׁם בְּאֶכְסֵנְיָא שְׁלִי אֲצִל רַבִּי יוֹנָה סְעֻדַת
שִׁחְרִית, וּבְתוֹךְ שִׁיחַתְנוּ בָּאתִי לְתוֹךְ הַתּוֹרָה שֶׁל אַרְיֵכַת אֲפִים
שְׁזוֹכִין עַל יְדֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן קנ"ה), וְחֲזַרְתִּי שָׁם
לְפָנֵיהֶם כָּל הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּבֹאוֹר גְּפֻלָּא וְשִׁיחָה נְאֻחָה הַמְּבִיאָה
לְיַדֵּי מַעֲשֵׂה, וְגַם זֶה חֲזַק דַּעְתִּי מְאֹד שֶׁהִיְתָה חִלּוּקָה מְאֹד וְהַכֵּלֵל
שְׁעָקָר מְנִיעוֹת שְׁלִי הָיוּ מְנִיעוֹת הַמַּחֲ שֶׁהִיְתָה דַּעְתִּי חִלּוּקָה מְאֹד
מְאֹד מַחְמַת כַּמָּה סְפֻקוֹת וּפְחָדִים, וְאִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר חִלּוּקוֹת
הַדַּעָה שְׁלִי בְּכַתָּב:

כֹּא בְּיוֹם רֵאשׁוֹן פְּרַשְׁתָּ בֹא נִסְעֵתִי מִהֵיסוּן לְטַפְּלִיק, וּבָאתִי
לְטַפְּלִיק לְעֵת עֶרֶב אֹר לְיוֹם שְׁנִי וּמִצָּאתִי שָׁם אֶת רַבִּי מִשָּׂה
מְבֹאֲפֻלְיָע וּבִקְשֵׁתִי אוֹתוֹ שִׁישְׁכֹּר לִי עֲגָלָה בְּכַפָּר שְׁלוֹ, אוֹ לְנִסְעָה
לְאוּמָאן אוֹ אִם אֶפְשָׁר לְשִׁכֹּר עֲגָלָה עַל הַשָּׁבוּעַ לְכָל הַדֶּרֶךְ מֵהַ
טוֹב. בְּיוֹם שְׁנִי הִשְׁכַּמְתִּי וְהִתְפַּלַּלְתִּי בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה בָּא עֵרֶל אֶחָד
עִם אֲגָרַת מִרְבִּי מִשָּׂה הַנְּזֻכָּר לְעֵיל כְּתוּב שֶׁרַבִּי מִשָּׂה הַנְּזֻכָּר
לְעֵיל שְׁכַר אוֹתוֹ בְּסֶךְ מוֹעֵט לְשָׁבוּעַ לְנִסְעָה עִמִּי כָּל הַדֶּרֶךְ וְסְעֻדַתִּי
שָׁם, וְאַחַר כֵּן נִסְעֵתִי אַחַר חֲצוֹת הַיּוֹם לְנִסְעָה לְאוּמָאן עַל עֶרֶב
רֵאשׁ חֹדֶשׁ שְׁבַט שֶׁהָיָה מִמְשֻׁמֵּשׁ לְבּוֹא בְּיוֹם שְׁלִישִׁי וּבָאתִי לְכַפָּר
רוּסְאֵשִׁי וְנִתְיַגְעוּ הַסּוּסִים וְאָמַר הָעֵרֶל שֶׁנִּשְׁכַּר לָנוּ עֲגָלָה אַחֲרָת, וְהֵינּוּ
וְהֵינּוּ בְּהוֹלִים וְנִחְפְּזִים מְאֹד מְאֹד כִּי הַיּוֹם יָרַד מְאֹד וְלִמְחַרְתּוֹ
הוּא עֶרֶב רֵאשׁ חֹדֶשׁ שֶׁהִיְתָה אֶץ וּבְהוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת שָׁם עַל צִיּוֹן
הַקְּדוּשׁ בְּתוֹךְ אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ בְּדַרְכֵנוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מִיּוֹם
הַסֵּתִלְקוּתוֹ לְהִיּוֹת בְּאוּמָאן עַל צִיּוֹן שְׁלוֹ הַקְּדוּשׁ בְּעֶרֶב רֵאשׁ חֹדֶשׁ
שְׁבַט, עַל כֵּן הִיְתָה בְּהוֹל מְאֹד מְאֹד וְהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ הַזְּמִין לָנוּ עֵרֶל
אֶחָד וְהִכְרַחְתִּי לָתֵן לוֹ כְּמוֹ שֶׁחָפֵץ יו"ד זְהוּבִים שִׁיעֲמִיד אוֹתָנוּ

לְאוֹמָאן בְּעָרְבִי, וְנִסְעָתִי עִמּוֹ אֲנִי וְרַבִּי מְנַדִּיל:

סדר לְקוֹטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

צדקה

א צָרִיךְ לְהַפְרִישׁ צְדָקָה קֹדֶם הַתְּפִלָּה, וְעַל יְדֵי זֶה נִצּוֹלִין מִמַּחְשָׁבוֹת זָרוֹת שֶׁבַּתְּפִלָּה וְיוֹכֵל לְהַתְּפַלֵּל כְּרְאוּי, שְׁלֵא יִטָּה מִן הַצַּד לֹא לְיָמִין וְלֹא לְשִׁמְאֵל, רַק יִכְלֹל כָּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט (ליקו"מ ב).

ב עַל-יְדֵי צְדָקָה שְׁנוֹתֵן לְהַתְּלַמֵּיד חָכָם, עַל יְדֵי זֶה נִצַּל מִדְּבָרִים בְּטָלִים וְלָשׁוֹן הָרַע וְגֵאָוָה וְתוֹלְדוֹתֶיהֶן, גַּם עַל-יְדֵי הַצְּדָקָה נִצּוֹלִין מִעֲנִיּוֹת וְזוֹכִין לְעֲשִׂירוֹת (שם ד).

ג עַל-יְדֵי צְדָקָה מְשַׁבְּרִין תַּאֲוֹת מָמוֹן וּמְשִׁיכִין הַשְּׁנָחָה שְׁלֵמָה וּמְבַטְלִין הַחֲרוֹן אַף מִן הָעוֹלָם, וּמְשִׁיכִין חֶסֶד בְּעוֹלָם, וְנִמְשָׁךְ הַתְּגִלוֹת מְשִׁיחַ וּבְנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁהוּא הַתְּגִלוֹת הַדַּעַת, וְעַל יְדֵי זֶה יְכוֹלִין לְהַעֲלוֹת נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל וּלְחַדְשָׁם, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה יַחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיהָ, וְעַל-יְדֵי זֶה זוֹכָה לְהַבִּיא הַתְּגִלוֹת הַתּוֹרָה שֶׁל לְעֵתִיד לָבוֹא, וְנַעֲשֶׂה תְּקוּנָא דְּמַרְכְּבָתָא עִלָּאָה וְתַתָּאָה, גַּם נְחָשָׁב כְּמַקְטִיר קְטֹרֶת (שם יג).

ד עַל-יְדֵי צְדָקָה לְצַדִּיקִים אֲמֵתִיִּים וְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים, עַל יְדֵי זֶה נַעֲשִׂים גֵּרִים, וְעַל יְדֵי זֶה מְשִׁלִּימִין הַשֶּׁכֶל וְזוֹכִין לְרְאוֹת אִוֵּר הַצַּדִּיקִים, וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְיִרְאָה וְאַהֲבָה (שם יז).

ה הַצְּדָקָה שְׁנוֹתֵן לְצַדִּיקִים אֲמֵתִיִּים וְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים נְחָשָׁב כְּאֵלוֹ נָתַן לְכַמָּה וְכַמָּה נִפְשׁוֹת מִיִּשְׂרָאֵל (שם).

ו עַל-יְדֵי צְדָקָה הַנִּלְ, הוּא מְזַכֵּיר אֶת הַטּוֹב הַכָּבוֹשׁ בֵּין הָאָמוֹת, הֵינּוּ נִיצוֹצֵי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּפְלוּ בַּגְּלוּת, וּמַחֲמַת אֲרִיכַת הַזְּמַן

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'סנב - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

שֶׁל הַגְּלוּיֹת שָׁכְחוּ מֵעֲלָתָם. אֲבָל עַל־יְדֵי צְדָקָה הַנִּלְהָם זֹכְרִים
אֶת עֲצָמֹן אִידִן נִפְלוּ מִשָּׁמַיִם לְאָרֶץ, וּמִתְחִילִים לָרַחֵם עַל עֲצָמֹן
וְלִהְתַּנְּעֵנֵעַ, כִּי הֲלֹא הֵם לְמַעַלְהָ מְכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי יִשְׂרָאֵל עָלָה
בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה, וְהִקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא נִמְלֵךְ בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּבְרִיאת הָעוֹלָם, וְעַתָּה הֵם כְּבוֹשִׁים בְּגִלוּת כְּזֹה, וַיְכוּלִים לִילֵךְ
לְכִלְיוֹן וְהַפְסֵד חֵם וְשָׁלוֹם, וּמִחֲמַת זֶה שְׁזֹכְרִים כָּל זֶה, הֵם שָׁבִים
וְחוֹזְרִים אֶל הַקְּדוּשָׁה. וּמִזֶּה מִמִּילָא יוֹכֵל כָּל אָדָם לְהִבִּין בְּעֲצָמוֹ,
כִּמָּה וְכִמָּה הוּא בְּעֲצָמוֹ צָרִיד לָרַחֵם עַל עֲצָמוֹ, כְּשִׁיזְכֹּר גִּדְל
מֵעֲלָתוֹ בְּשָׂרְשׁוֹ, וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הֲלֹא אֲנִי מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם לְמַעַלְהָ
מְכָל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ' כַּנִּלְהָם, וְאִידִן אֲנִי מְטַל עַתָּה, וְחֵם וְשָׁלוֹם חֵם
וְשָׁלוֹם, מִי יוֹדֵעַ מַה יִּהְיֶה לְהִלָּן בִּימֵי הַבָּאִים, כִּי הֲלֹא הַבַּעַל דְּבָר
רוֹצֵה לְכַלּוֹת אוֹתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, וְעַל יְדֵי זֶה יִרְחֵם עַל עֲצָמוֹ וַיִּשְׁתַּדֵּל
לָשׁוּב לְהַשִּׁיב יתְבַרֵךְ (שם).

סִדְרַר סְפִירוֹת מִעֲשֵׂי הַיּוֹמִי:

וַיְהִי הַיּוֹם, וְהָיָה גְבוּר, שְׁנַתְקַבְּצוּ אֱלֹוֵי כִּמָּה גְבוּרִים וְהָיָה הַגְּבוּר
עִם גְּבוּרָיו הוֹלֵךְ וְכוֹבֵשׁ מְדִינֹת, וְלֹא הָיָה רוֹצֵה כִּי אִם הַכְּנָעָה
וְכִשְׁתִּיּוֹ בְּנֵי מְדִינָה מְכַנְיָעִים עֲצָמֹן תְּחַתִּיּוֹ הָיָה מְנִיחָם; וְאִם
לְאוֹ-הָיָה מְחַרְיָבָם וְהָיָה הוֹלֵךְ וְכוֹבֵשׁ, וְלֹא הָיָה רוֹצֵה שׁוֹם מָמוֹן
רַק הַכְּנָעָה שִׁיחִיּוֹ תְּחַתִּיּוֹ וְהָיָה דֶרְכּוֹ שֶׁל הַגְּבוּר שֶׁהָיָה שׁוֹלַח
לְמְדִינָה גְבוּרָיו, כְּשֶׁהָיָה עֲדִין רְחוֹק מִמְּנָה הִרְבֵּה חֲמִשִּׁים פְּרָסָאוֹת
שִׁיכְנִיעוּ עֲצָמֹן תְּחַתִּיּוֹ, וְהָיָה כּוֹבֵשׁ מְדִינֹת כַּנִּלְהָם.

וְהַסּוֹחְרִים שֶׁל הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׂירוֹת הַנִּלְהָם, שִׁיחִיּוֹ סוֹחְרִים בְּמְדִינֹת
אַחֲרוֹת כַּנִּלְהָם, בָּאוּ לְמְדִינָתָם, וְסִפְרוּ מִהַגְּבוּר הַנִּלְהָם, וְנָפַל עֲלֵיהֶם
פַּחַד גָּדוֹל וְאַף־עַל־פִּי שִׁיחִיּוֹ מְרַצִּים לְהַכְנִיעַ עֲצָמֹן תְּחַתִּיּוֹ, אִידִן
שִׁשְׁמָעוּ, שֶׁהוּא מְמַאֵם בְּמָמוֹן, וְאִינוֹ רוֹצֵה מָמוֹן כָּלָל, וְזֶה הָיָה

הַפֶּךְ אֲמוּנָתָם, עַל כֵּן הָיָה בְּלִתי אֲפֹשֶׁר אֲצֶלֶם לְהַכְנִיעַ תַּחֲתָיו, כִּי הָיָה אֲצֶלֶם כְּמוֹ שְׂמֵד, מֵאַחַר שְׁאִינוֹ מֵאֲמִין כָּלֵל בְּאֲמוּנָתָם דְּהֵינּוּ בַּמָּמוֹן, וְנִתְיָרְאוּ מְאֹד מִלְּפָנָיו וְהִתְחִילוּ לַעֲשׂוֹת עֲבוֹדוֹת וּלְהַקְרִיב קִרְבָּנוֹת לְאֱלֹהוֹתָם הַנִּ"ל, וְהָיוּ לִזְקָחִים חֵיָה (דְּהֵינּוּ מִי שְׁיֵשׁ לוֹ מָמוֹן מְעַט, שֶׁהוּא חֵיָה אֲצֶלֶם) וְהַקְרִיבוּ לְקִרְבָּן לְאֱלֹהוֹת הַנִּ"ל וְכִיּוֹצֵא בְּאֵלוֹ הַעֲבוֹדוֹת כַּנִּ"ל.

וְהַגְּבוֹר הַנִּ"ל הָיָה הוֹלֵךְ וּמִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּכָל פַּעַם, וְהִתְחִיל לְשַׁלַּח אֲלֵיהֶם גְּבוּרָיו מֵהֵם רוֹצִים, כְּדִרְכוֹ כַּנִּ"ל וְהָיָה עֲלֵיהֶם פַּחַד גָּדוֹל, וְלֹא הָיוּ יוֹדְעִים מַה לַעֲשׂוֹת וַיַּעֲצוּ אוֹתָם אֲנָשִׁים סוֹחְרִים שֶׁלָּהֶם הָיִיתָ שְׁהָיוּ בְּמִדִּינָה, שֶׁכָּל בְּנֵי הַמְּדִינָה הֵם כָּלֵם אֱלֹהוֹת, וְנוֹסְעִים עִם מְלָאכִים, דְּהֵינּוּ שֶׁכָּל אֲנָשֵׁי אוֹתָהּ הַמְּדִינָה מְקַטְנִין וְעַד גָּדוֹל הֵם כָּלֵם עֲשִׂירִים מְפֻלְגִים, עַד שֶׁהִקְטִין שִׁבְהֶם הוּא גַם־כֵּן אֱלוֹהַ לְפִי טְעוּתָם (כִּי הִקְטִין שִׁבְהֶם הוּא עֲשִׂיר מְפֻלָּג וַיֵּשׁ לוֹ כָּל־כֶּף פֶּשַׁעוֹר הַקְּצוּב לְאֱלוֹהַ אֲצֶלֶם וְכַנִּ"ל), וְגַם נוֹסְעִים עִם מְלָאכִים, כִּי הַסּוֹסִים שֶׁלָּהֶם הֵם מְכַסִּים בְּעֲשִׂירוֹת גָּדוֹל בְּזָהָב וְכִיּוֹצֵא, עַד שֶׁכִּפּוּי שֶׁל סוֹם אֶחָד עוֹלָה לְסֶךְ שֶׁל מְלָאךְ שֶׁלָּהֶם, נִמְצָא שְׁנוֹסְעִים עִם מְלָאכִים, שֶׁקוֹשְׁרִים שֶׁלְשָׁה זוּגוֹת מְלָאכִים אֵל הַעֲגָלָה וְנוֹסְעִים עִמָּהֶם, בְּכֵן צָרִיכִין לְשַׁלַּח אֵל אוֹתָהּ הַמְּדִינָה, וּמִשָּׁם יִהְיֶה לָּהֶם עֲזָרָה בְּיָדָי, מֵאַחַר שֶׁכָּל הַמְּדִינָה הֵם כָּלֵם אֱלֹהוֹת (כֹּל זֶה הִיָּתָה עֲצַת הַסּוֹחְרִים שֶׁלָּהֶם) וְהוּמָט הַדָּבָר בְּעֵינֵיהֶם מְאֹד, כִּי הָיוּ מֵאֲמִינִים, שֶׁבְּיָדָי יִהְיֶה לָּהֶם יְשׁוּעָה מִשָּׁם, מֵאַחַר שֶׁהֵם כָּלֵם אֱלֹהוֹת כַּנִּ"ל.

סֵדֶר שְׁלֵחַת עֲרוּרָה הַיּוֹמִינִי:

(ט) מִי שֶׁצָּרִיךְ לְקַנּוֹת יִין בַּעַת הַבְּצִיר לְצוּרֵךְ שְׁתִיית כֹּל הַשָּׁנָה וְאִם יַעֲבֹר הַמוֹעֵד לֹא יִמָּצָא כְּמוֹ שֶׁמוֹצֵא עֵתָה דְּבַר הָאֵבֶד הוּא וּמוֹתֵר לְקַנּוֹת וּלְתַקֵּן הַחֲבִיּוֹת וּלְזַפּוֹתָן וּבְלִבְד שֶׁלֹּא יִכּוּיֵן מִלֵּאכְתּוֹ

במועד אבל יותר מכדי צורך שתייתו לא יקנה: הגה ואם הוא דבר שאינו מצוי אח"כ להרויח בו מותר (ב"י): (י) מוכרי תבלין או ירק וכל דבר שאינו מתקיים פותחין ומוכרים כדרכם בפרהסיא שהכל יודעין שהם לצורך המועד: (יא) מוכרי פירות כסות וכלים מוכרין בצנעה לצורך המועד כיצד אם היתה החנות פתוחה לזוית או למבוי פותח כדרכו ואם היתה פתוחה לרשות הרבים פותח אחת ונועל אחת וערב יום טוב האחרון של חג הסוכות מוציא ומעטר את השוק בפירות בשביל כבוד יום טוב (ומותר לקנות לצורך יום טוב שני של יום טוב האחרון) (טור והרא"ש): (יב) אין לוקחים בתים ואבנים עבדים ובהמה (אלא) לצורך המועד או לצורך המוכר שאין לו מה יאכל או לצורך השכיר שמוליך הדברים הנקנים שאין לו מה יאכל: הגה ודוקא הני דאיכא פרסום בקנייתן ואושי מילתא אבל שאר כלים נהגו לקנותן בצנעה (המגיד): (יג) להלוות לנכרי ברבית לאותם שרגילים ללוות ממנו מותר משום דהוי דבר האבד ולאותם שאינם רגילים ללוות ג"כ מותר והוא שיקחו רבית של שבוע ראשון ויוציאנו בשמחת יום טוב: הגה ומותר ליקח ערבות במועד על הלואה שיעשה אחר המועד (הגהות אשירי): (יד) הלואה דשולחנות בקביעות וחילוף אסור:

סימן תקמ (א) בנין אפילו כל שהוא אסור ואם נפרץ גדר גנתו
 (או כותל חצירו שבינו לחבירו) (מרדכי פ"ק דמ"ק והגהות מיימו' פ"ח) בונה מעשה הדיוט דהיינו שמניח אבנים זו על זו ואינו טח בטיט או גודר אותו בקנים וגומא וכיוצא בהם וכן אם עשה מעקה לגג בונה אותו מעשה הדיוט אבל כותל חצר הסמוך לרה"ר שנפל בונה כדרכו ואם היה נוטה ליפול סותרו מפני הסכנה ובונה כדרכו: הגה ואפילו אינו נוטה רק לחצר או למבוי מותר לסתרו

מפני הסכנה ולחזור ולבנותו וכן בשאר דברים דאיכא למיחש לסכנה בונה וסותרו כדרכו (ב"י בשם רבינו ירוחם בנ"י): (ז) מותר ליטול גבשושית שבבית: (ג) סדקים שבגג מותר לסתמן ביד וברגל אבל לא בכלי אומנות: (ד) ציר הדלת והמפתח (והמנעול) (גמרא) והצנור והקורה בין שהם של עץ בין שהם של ברזל שנשברו אפילו מערב יום טוב יכול לתקנם בלא שינוי מפני שזה הפסד גדול הוא שאם יניח הפתח פתוח ודלתות שבורות נמצא מאבד כל מה שבבית (ולכן מותר ובלבד שלא יכוין מלאכתו במועד) (רבינו ירוחם): (ה) מותר לבנות מעשה הדיוט אבוס שתאכל בו הבהמה: (ו) מותר לבנות מעשה הדיוט אצטבא לישב או לישן עליה: (ז) תנור וכיריים שאפשר שייבשו ויאפה בהם במועד עושין ואם לאו אין עושין אותם (והוא הדין עשיית קדרות ואלפסין שרי בכהאי גוונא) (נ"י ספ"ק דמ"ק והמגיד פ"ח) ובין כך ובין כך בונים על חרם של תנור ועל הכירה הטפילה שלהם: (ח) נוקרים את הרחיים ופותחים להם עין (פירוש נקב שעושים באמצע הרחיים) ומעמידים אותם ובונים אמת המים של רחיים וקוצצים צפרני החמור של רחיים: הגה ומותר לחדד סכין במועד וסכין שנשבר במועד מותר לעשות אחרת (המגיד פ"א):

סימן תקמ"א (א) מותר לעשות מצודות דגים מערבה שהוא מעשה הדיוט אבל לא הארוגים מחוטים שהוא מעשה אומן: הגה ומותר לתקן הפתילות לנרות בחו"ה דמעשה הדיוט הוא (נ"י פ' אלו מגלחין רבינו ירוחם נ"י ח"ה וב"י):

סדר לקוחי תפילות הימני:

רכה: אָהָה ה' עֶזֶר עֶזֶר, אָהָה ה' כְּמַעַט אָפִים תִּקְוָה חֲלִילָה, רְאֵה כִּי אֶזְלַת יָדֶי וְאָפִים כָּחִי, רַק מִרְחֹק וּמֵעָפָר אֲנִי מְצַפֶּיף אִמְרָתִי אֲלֶיךָ חֲמַל עַל חַיֵּב אֲלָפִים וְרַבָּבוֹת פְּעָמִים עַד הַיּוֹם כְּמוֹנִי, חֲמַל

וּבִבְקֵשׁ אֵיךָ אֶפְּוֵא הוּא, "אֵיךָ מְקוּם כְּבוֹדוֹ", אֵיךָ הָעֲצָה
וְהַתְּחַבּוּלָה שְׁאֵזְכָּה לְמַצְאוֹ וּלְהַכִּירוֹ, אֲשׁוּטֵט לְבִקֵּשׁ אֶת ה' וְלֹא
מְצֵאתִי, חָלֵץ מִמְּנֵי בְּעֹזְנוֹתַי הָרַבִּים שׁוֹטְטֹתַי בְּאַרְבַּע פְּנוֹת
תְּרוֹפָה לֹא מְצֵאתִי, שִׁבְתִּי אֵלַיךְ בְּבִשְׁתׁ פָּנִים לְשַׁחֲרָךְ אֵל בְּעֵת
צָרְתִּי כִּי צָר וָמָר לִי מְאֹד, צָר וָמָר לִי מְאֹד לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי, אֲנִי
פָּנִיתִ, אֲנִי פָּנִיתִ, כִּי הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִמְּנֵי, וְהִתְמוּגְנִי בְּיַד עֹזְנוֹתַי
הָרַבִּים וְהָעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד יוֹתֵר מִחֹל יָמַי אֲזִי וְאֲבוֹי, כִּי "הֲלֹא
עַל כִּי אֵין אֱלֹקֵי בְּקִרְבִּי מְצֵאוֹנֵי הָרַעוֹת הָאֵלֶּה", כִּי בְּעֹזְנוֹתַי
הָרַבִּים נִתְּעַקְּם לְבִי וְדַעְתִּי וּמוֹחִי, וְנִשְׁלַכְתִּי לְמְקוֹמוֹת הַרְחֹקִים מִן
הַקִּדְשָׁה מְאֹד, הִנְקַרְאִים מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים, עַד אֲשֶׁר נִתְּעַקְּם
וְנִתְּבַלְבַּל וְנִשְׁחַת לְבִי, וְנִתְּעַקְּם וְנִתְּעַקְּשׁ וְנִתְּפַתַּל בְּכַמָּה מִיָּנֵי
עַקְמֵימִיּוֹת עַל עַקְמֵימִיּוֹת, בְּלִי שְׁעוֹר וָעֶרְךָ וּמִסְפָּר, אֲשֶׁר "כָּשָׁל כַּח
הַסֶּבֶל", אֲזִי וָמָר וָצָר וְאָח וְאֲבוֹי וְאֵלַי, אֲזִי לִי מְאֹד, עַל כֹּל עֹזְנוֹתַי
הָרַבִּים שֶׁעָשִׂיתִי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַד אֲשֶׁר "לְבִי סָחַרְחַר
עֲזָבֵנִי כַחִי וְאוֹר עֵינָי גַּם הֵם אֵין אֶתִּי, אוֹהֲבֵי וְרַעִי מִנְּגִד נִגְעֵי
יַעֲמֹדוּ וְקִרְוֵי מִרְחֹק עֲמָדוּ" מָה אֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק, מָה
אֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק, הָאֱלֹקִים מְצֵא אֶת עֹזְנֵי אֱלֹפִים אֲלֹפִים
וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים בְּלִי שְׁעוֹר וּמִסְפָּר, "וְעַתָּה מַה יֵּשׁ לִי עוֹד
צְדָקָה וְלִזְעַק עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ":

רְכוּז: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם כָּבֵר הַבְּטַחְתָּנוּ בְּכַמָּה הַבְּטַחּוֹת וְהִזְהַרְתָּנוּ
בְּכַמָּה אִזְהָרוֹת שֶׁאֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל עַל כֵּן כָּל עוֹד נַפְשִׁי
בִּי אֶפְרָשׁ כִּפִּי לְרַחֲמֶיךָ וּלְחַנּוּנוֹתֶיךָ, אוֹלֵי יַעֲשֶׂה ה' כָּכָל נַפְלְאוֹתָיו
וַיַּחַדֵּשׁ נַפְלְאוֹת חֲדָשׁוֹת "אֲשֶׁר לֹא נִבְרְאוּ בְּכָל הָאָרֶץ", וַיַּחֲזִירֵנִי
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָיו בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם וּכְנִי שְׁאֵזְכָּה לְחַפְּשׁ
וְלִדְרֹשׁ וּלְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ בְּאַמֶּת, עַד אֲשֶׁר אֵזְכָּה לְמַצְאָה אוֹתְךָ מִהַרְהָ,

בְּאֶפֶן שְׂאֻזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךָ בְּאַמֶּת, עֲזֹרְנִי כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעַנְתִּי:

רַחֵם: מָרָא דְעֵלְמָא כִּלְא "צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ, מִמְּצֻקוֹתַי
הוֹצִיאֵנִי" צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ וְגִדְלוּ וְשָׁגְבוּ וְרַבּוּ מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר
לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפָּר אֶתְּהָה ה', אֶתְּהָה אֲדוֹנִי, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם רַבּוֹנוּ שֶׁל
עוֹלָם, עֵינַי תִּלְוִיזוֹת לָךְ, עֵינַי צוֹפִיזוֹת אֵלַיךָ כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ הָאַמֶּת
עֲצָם הִרְחַמְנוֹת שְׁעָלַי עַד אֵין סוּף וְאֵין תִּכְלִית הַבִּיטָה בְּעֵינַי כִּי
רַבּוּ מִכְּאוֹבֵי וְצָרוֹת לְבָבִי "רֵאֵה ה' כִּי צָר לִי, מֵעַי חָמַרְמָרוּ, נִהַפְּךָ
לְבִי בְּקִרְבִּי, כִּי מָרוּ מְרִיתַי" זַכֵּנִי עֲזֹרְנִי שְׂאֻזְכָּה לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אֶת
כְּבוֹדְךָ בְּאַמֶּת עַד שְׂאֻמְצָאָךְ בְּאַמֶּת חֲנִנִי חֲנִנִי, כְּשֵׁם שֶׁשָׁגְבוּ
רְחֻמֶיךָ עָלֵינוּ וְהוֹדַעְתָּנוּ מִרְחוֹק תוֹרָה הַגְּבוּהָה הַזֹּאת שֶׁיִּכְוָלִין
לְמַצֵּא אוֹתְךָ אֲפִלוּ בְּתִכְלִית תִּכְלִית הִירִידָה עַל יְדֵי הַחֲפוּשׁ
וְהַבְּקָשָׁה, אֵיחָה, אֵיחָה אֵיפּוֹא הוּא, אֵיחָה קְדָשְׁתִּי אֵיחָה טְהוֹרָתִי, אֵיחָה
נַפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנִשְׁמָתִי, אֵיחָה ה' אֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ הַמַּעֲלָה אוֹתָנוּ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מֵעֲרֹת הָאֶרֶץ, אֵיחָה הַמַּעֲלָה אוֹתָנוּ מִיָּם, אֵיחָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ,
שְׁעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין שֶׁתִּהְיֶה הִירִידָה תִּכְלִית הָעֲלִיָּה, כֵּן בְּרְחֻמֶיךָ
הָרַבִּים תִּעֲזֹרְנוּ וְתִזְכְּנוּ שְׂנֻזְכָּה לְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
בְּאַמֶּת כְּרָצוֹנְךָ וְכִרְצוֹן צְדִיקֶיךָ הָאַמֶּתִּים שֶׁגָּלוּ זֹאת הַתּוֹרָה
הַגְּנוּזָה בְּעוֹלָם, בְּאֶפֶן שְׂנֻזְכָּה לְמַצֵּא אוֹתְךָ בְּאַמֶּת תָּמִיד, וְתִהְיֶה
הִירִידָה תִּכְלִית הָעֲלִיָּה, וְאֻזְכָּה לְצֵאת וּלְעֵלוֹת מִתְּהָרָה מִכָּל
הַמְּקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים שֶׁנִּפְלְתִי בָּהֶם בְּעוֹנוֹתַי הָרַבִּים, וּלְעֵלוֹת
בְּתִכְלִית הָעֲלִיָּה, וּלְשׁוּב בְּתוֹשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם
כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְאֻזְכָּה לְהִתְקַרֵּב לְכְבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ: